

KERK & Leven

Weekblad van *Otheo*

PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

18 2026

WEEKKRANT

29 APRIL

JAARGANG 87

EDITIE 0767

P900720

AFGIFTEKANTOOR:

2099 ANTWERPEN X

AFZENDER:

HALEWIJNLAAN 92

2050 ANTWERPEN

MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

Aan tafel met Reinhilde Van Dooren

Reinhilde Van Dooren is een echte Bink en laat zich al geruime tijd inspireren door de Focolarébeweging. Wij zijn erg benieuwd naar het waarom en naar wat haar motiveert om zich daar volop voor in te zetten.

Liefde als ideaal

Mijn eerste contact was in de opleiding tot pastoraal werk in 1991, Bert kon zo liefdevol spreken over Maria en Jezus, zo anders dan onze begeleiders dat ik nieuwsgierig werd. Hij werd mijn mentor. Als ik de 1ste keer naar een opendeurdag in Rotselaar ging, voelde ik zoveel liefde bij de mensen die ik er ontmoette... er werd naar mij geluisterd, mijn verhaal was belangrijk ... het was een onderdompeling in een bad van liefde. Nieuwsgierig naar deze intense liefde, ben ik blijven gaan naar hun ontmoetingen waarbij teksten en toespraken van Chiara, de stichteres, besproken werden. Chiara spreekt Italiaans, maar via koptelefoons en vertalers krijgt iedereen in zijn taal de teksten. Zo volgde ik eens een internationaal congres in Castel Gandolfo en was er de enige Nederlandstalige, toch kreeg ik tussen die 500 aanwezigen een privé-tolk, het leek me teveel aandacht voor een onbeduidend persoon, maar deze mensen gaan heel ver in het liefhebben en het streven naar de **Universele broederschap**. Margaret, onze presidente, zegt: "Wij worden uitgenodigd om God in elke mens te zien en dan is het God (Liefde) in ons die de naaste bemint." We willen de gemeenschap opbouwen door de gulden regel 'Behandel anderen zoals je zelf graag behandeld wordt' toe te passen. Dit is gemeenschappelijke spiritualiteit, wij delen ons geloof met elkaar en worden daar beter van. Wij **streven naar eenheid onder alle mensen**, niemand uitgezonderd. De teksten van Chiara zijn 50 jaar geleden geschreven en kunnen heel radicaal overkomen. Wij proberen ze te begrijpen in het

licht van deze tijd. Zij leert ons om onze eigen zorgen opzij te zetten, om te focussen op de ander die voor ons staat. Voor mij betekent dat 'voedsel voor mijn ziel' en leer ik wat ik nodig heb om op het rechte pad te blijven en te groeien in geloof.

Structuur van Focolaré

Focolaré betekent 'Vuurhaard'. Onze beweging wordt ook Werk van Maria genoemd; Maria is ons grote voorbeeld, zij die Jezus in de wereld bracht. Wij zijn een lekenbeweging met een vrouwelijke presidente die in 1962 door de kerk werd erkend en op veel sympathie kan rekenen van de pausen. Het Focolare telt 2 miljoen volgers in 182 landen, met 120 000 leden. De stichteres Chiara Lubich (22.1.'20 - 14.3.'08) las tijdens de bombardementen in 1944 in het evangelie van Johannes dat Jezus bad: 'Moge allen één zijn.' en zei: 'Hou van elkaar, zoals Ik van jullie gehouden heb'. Dat werd haar en ons ideaal.

Margaret Karam is de 2e opvolgster en als presidente wordt ze bijgestaan door een mannelijke co-president en de algemene raad. Er zijn 2 dragende structuren, een mannelijk (focolarino 's) en een vrouwelijk (focolarina 's) en verschillende takken, waaronder de vrijwilligers van God en de gen = jongerengroepen die de 'Gulden regel' en 'God in de andere zien' toepassen. Op een speelse manier leren ze 'beminnen' en delen met anderen.

Dan zijn er de 'Nieuwe families', groepen bestaande uit koppels, die maandelijks samenkomen om - aan de hand van teksten uit het tijdschrift 'Nieuwe stad' - uit te wisselen hoe we het evangelie kunnen leven in ons gezin.

Verder zijn er nog groepen 'Jongeren voor een Verenigde wereld', 'Priesterbeweging', 'Parochiebeweging', 'Nieuwe mensheid', de universiteit 'Sophia' in het Italiaanse Loppiano, waar 'christelijke wijs-

heid' en 'het menselijk kennis verwerven' één geheel vormen. Ook daar is liefde voelbaar. De professoren maken tijd voor jou, eten samen met de studenten, je bent één met hen.

Loppiano is het eerste stadje van Maria oftewel Mariapolis, waar mensen in liefde samenleven rond het evangelie. Ondertussen zijn er zo verschillende steden in de wereld, ontstaan uit het zomerkamp dat Chiara jaarlijks had met haar vriendinnen, de groep werd groter en er ontstond een stad met mensen die er dagelijks naar de mis gaan en die proberen te leven zoals Jezus. Buiten die stadjes is er ook nog de jaarlijkse Mariapolis, waarop iedereen, jong en oud, is uitgenodigd en leuke activiteiten georganiseerd worden, afgewisseld met vrijblijvende vormingsmomenten. Je voelt er de liefde voor elkaar, er is een familiale sfeer en iedereen is bereid om te helpen. Een vreugdevol zomerkamp waar je blij van wordt. Met enkele vrijwilligers komen we om de 14 dagen samen, we bespreken teksten, delen ons leven en proberen het beste bij elkaar naar boven te brengen met Jezus in ons midden, want, zoals Jezus zei: "Waar 2 of meer mensen in Mijn naam samen zijn, daar ben Ik in hun midden". Het helpt écht om je ervaringen te delen, het is een gezamenlijke spiritualiteit, we gaan samen vooruit. Jezus begrijpt als géén ander de mensen die lijden en zich verlaten voelen, doordat Hijzelf zich op het kruis door God verlaten heeft gevoeld. We proberen die Verlaten Jezus te zien in de lijdende mens, de eenzame, de arme mens. Zo zijn er ook groepjes "Woord van Leven", een soort bijbelavonden waar elke maand een andere zin uit de Bijbel besproken wordt die door Chiara (of de presidente) toegelicht wordt. De lezers proberen dat bewust toe te passen in hun leven. De maand daarop vertellen zij hun ervaringen. Dat is écht het evan-

Reinhilde Van Dooren

gelie leven. Destijds was er ook in onze parochie een groepje 'Woord van Leven' waar ook Gille Cuyvers en Guy Vermaercke aan deelnamen.

Verskillende initiatieven in 'De Blijde Boodschap'

In '94 startte ik - samen met Caroline Beliën - de buurtwerking op om een gemeenschap op te bouwen. Via ons krantje 'Het Buurtje' - dat door wat buurtvrienden werd rondgebracht - meldden we geboortes, verjaardagen zodat mensen met elkaar contact zochten. Het was een boeiende tijd, ik werkte mee aan de liturgie in de kerk, de parochiefeesten, we hadden de wekelijkse 'Ontmoetingen in de kerk' (momenten van stil gebed of geloofsgesprek), de BBQ op de Blenderfeesten in samenwerking met 'De Zevende Wereld' omdat de Parkwijk de ideale locatie was voor hun interculturele feesten. Zo ook probeerde ik moslims en christenen samen te brengen via bv een volleybaltornooi. Ook onze zinvolle kerstpakkettenactie werd door veel mensen gedragen en ondersteund. Na 25 jaar kwam er een einde aan onze buurtwerking, dit ten gevolge van de grote renovatiewerken in de wijk, waardoor heel wat mensen uit hun huis moesten, ook de wet op de

privacy maakte buurtwerk moeilijk. Maar de roep naar eenheid trekt me aan en in de Raad van Kerken wil ik mijn steentje ertoe bijdragen.

Vrijwilliger zijn is belangrijk

Zeker! Wij proberen - als gist in het deeg - deel te nemen aan diverse realiteiten, zoals zingen in het kerkje van Wortel gevangenis, helpen in het buurtrestaurant van 't Antwoord', een kledingactie voor de gevangenen van Merksplas, een buurtwerking op te starten in mijn nieuwe thuis 'Niefhout' ... Iedereen probeert zo op zijn manier anderen te helpen. Wij doen dat vanuit de liefde voor anderen, geïnspireerd door Chiara. Ik blijf graag actief, samen organiseren we kaas- en wijnavonden voor de buurt, een garagepoets met koffiekoeken...

Toekomst

Margaret Karam zei: "In een tijd als deze, waarin alles in crisis verkeert en het lijkt alsof zoveel dingen zinloos zijn, zullen we niet vooruit kunnen gaan als we onze wortels niet in God hebben." Na een vormingsdag over de Europese Unie in ons vormingscentrum zei Herman van Rompuy dat hij na deze dag terug geloofde in de goedheid van de mens. Er zijn nog hoopvolle signalen, want ook de jeugd zoekt terug naar zingeving en zoekt de kerk op.

Wie meer info wil over plaatselijke activiteiten, kan terecht bij Reinhilde Van Dooren (tel 0494 08 65 54 / reinhildevd@telenet.be) en voor meer info over de beweging kunnen jullie ook terecht op de officiële website focolare.be.

Dankjewel Reinhilde voor je mooie getuigenis.

Dirk Mertens

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnements@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

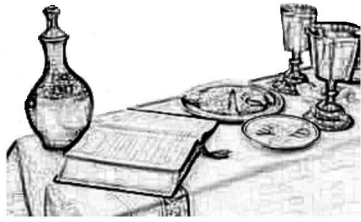
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godecharle
gsm: 0497 28 19 09
dirk.godecharle@hivset.be
Dirk Mertens
gsm: 0486 99 49 41
dirk.mertens18@telenet.be
Ria Toelen
gsm: 0495 62 39 20
ria.toelen16@gmail.com
Jozef Van Der Wildt
tel.: 014 61 64 35
jozef.vanderwildt@skynet.be
Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Lutgard Hermans
(Sint-Pieter)
gsm 0474 52 28 03
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
(Pinksterkerk)
tel. 014 41 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
(Emmaüs)
tel. 014 41 22 47
lleijssen@telenet.be
Guido Verhoeven
(Merksplas)
Guido.verhoeven4@telenet.be
Gert Van Loon
(Merksplas)
vanloon91@gmail.com
Gaston Belmans
(pastoor Merksplas)
tel. 014 63 30 30
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

Vieringen

Zevendonk.
Bij koud of slecht weer zal de dienst
doorgaan in de OLV- kerk te Ze-
vendonk.

Sint Willibrordus (Merksplas)
18.00 u. Eucharistieviering voor
Frans Lauwerysen

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
18.00 u. Woord- en communie-
dienst voor de zieken en overleden-
nen van onze geloofsgemeenschap

Zondag 3 mei
5de Paaszonndag

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.30 u. Gezongen eucharistievie-
ring met eerste communie
Gefundeerd jaargetijde voor Con-
stant Lauwerysen en Josephina
Mertens

Sint-Pieter (Turnhout)
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaar-
getijde voor familie Bavelaar

**Sint-Franciscus Schorvoort (Turn-
hout)**
10.30 u. Woord- en communie-
dienst

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
10.30 u. Gezongen Poolse eucharis-
tieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
13.00 u. Afrikaanse eucharistieviering

(W1 – W3)

Pinksterkerk (Turnhout)
11.00 u. Gezongen woord- en com-
muniëdienst

Deze week herinneren wij ons de
namen van Martha Broos (24 mei
1981), Jan Van Bellingen (26 mei
1984), Maria Embrechts (24 mei
1992), Greetje Bergen (25 mei 1997),
Jo Thomassen (25 mei 1997), Gust
Verbist (24 mei 2002), Liseke Mari-
nus (25 mei 2007)

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
11.00 u. Eucharistieviering ter na-
gedachtenis van de familie Arthur
Woestenborghs - Van Dyck

WEEKVIERINGEN

Maandag 4 mei

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Dinsdag 5 mei

Sint Willibrordus (Merksplas)
08.30 u. Eucharistische aanbidding.
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
18.30 u. Eucharistieviering Spi-
rit

tijnse gemeenschap

Woensdag 6 mei

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint Willibrordus (Merksplas)
14.30 u. Eucharistieviering in het
woon- zorgcentrum 'Binnenhof'

Donderdag 7 mei

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 8 mei

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelanie H. Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van
het Heilig Aanschijn (tot 11.30 uur)

Zaterdag 9 mei

Kapel Herentalsstraat (Turnhout)
08.30 u. Eucharistieviering

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 2 mei
5de Paaszonndag

Sint Rumoldus (Zondereigen)
16.30 u. Eucharistieviering voor Jef
Verhoeven, Lisa Vanhout en Her-
man Verhoeven

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
17.00 u. Gezongen woord- en com-
muniëdienst ter ere van O. L. Vrouw

**Sint-Antoniuserkerk Otterstraat
(Turnhout)**
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
18.00 u. Woord- en communie-
dienst aan de grot in de Kapelweg te

Bezinning

26 april 2026
vierde paaszonndag A
Roepingenzonndag
Johannes 10, 1-10:
Herder en deur

**Herderen - de bestemming van
een christen**
De bestemming van een christen
ligt samengevat in die ene zin: 'Ik
ben de goede herder'. Dit woord

mag je zeggen en doen. Herder zijn
is houden van allen die ons zijn
toevertrouwd, en dag in dag uit je
leven voor hen geven. Tot Kerk van
herders zijn wij geroepen.
Schaap zijn is onze bestemming
niet,
want schapen hoeven niets te doen,
alleen te wachten tot een ander voor
hen zal zorgen. Ze hoeven niet te
denken, alleen maar over te nemen
wat een ander hen heeft voorge-

dacht. Tot schapenkerk zijn wij niet
geroepen.
Kerk van herders horen wij te zijn,
vanuit die Ene die onze Herder
is, en die ons zendt om zijn her-
derswerk voort te zetten, en onver-
moeibaar de zorg om mensen in bei-
de handen te nemen.
Laat ons dus herderen.

uit: 'In zijn Naam' - Carlos Desoete

NIEUWS UIT MERKSPLAS

Eucharistische gebedsgroep

Op **donderdag 4 juni 2026 Sa-
cramentsdag**, gaat de 66ste be-
devaart naar Banneux door met
de Eucharistische gebedsgroepen

waar we met vele bedevaarders sa-
menkomen.
Dit jaar is de voorganger Mgr. Pa-
trick Hoogmartens, bisschop van

Hasselt.
Onze parochie neemt er aan deel.
Je kan je inschrijven bij:
Melis Joannes
Cardijnlaan 12
Merksplas
Tel: 014/63.41.68

Inschrijvingen met betaling van €
20 voor de busreis en een bedevaart-
boekje doe je best voor zondag 3 mei
2026 aangezien het een hele organi-
satie is om deze pelgrimstocht van
de verschillende groepen in goede
banen te leiden.

Als wij met minstens vijf deel-
nemers zijn dan komt de autobus in
onze parochie langs en kunnen wij
hier aan het gemeentehuis opstap-
pen, ofwel moet je aansluiten bij
een andere parochie.

Rusten in de Heer

Joanna "Jeanne" Verhulst
geboren te Merksplas op 12 decem-
ber 1943
en overleden in Turnhout op 31
maart 2026.
De uitvaart ging door in de Sint-
Willibrorduskerk van Merksplas
op maandag 6 april 2026.

Louis Goovers
geboren te Merksplas op 28 maart
1936
en overleden te Merksplas op 13
april 2026.
De uitvaart ging door in de Sint-
Willibrorduskerk van Merksplas
op zaterdag 18 april 2026.

Homilie

Zondag 26 april 2026
vierde paaszondag A
Eerste lezing:
Handelingen 2, 14a.36-41
Evangelielezing:
Johannes 10, 1-10

Deze teksten van 2000 jaar geleden confronteren ons met een aantal **pertinente vragen**, die lang niet gedateerd zijn. Integendeel: ze zijn verrassend actueel.

Wat is waarheid? De grens tussen feit en fictie is vandaag fragiel. Desinformatie is vaak een bewuste strategie om angst te zaaien, om zo tot meer macht te kunnen komen. Men weet soms gewoonweg niet meer wat waarheid is en wat niet.

Wat moeten wij doen? Een lawine aan nieuwsberichten, aan nieuwe internationale verhoudingen, aan oorlogssituaties... We hebben amper de tijd om alles te verwerken, laat staan er iets aan te doen of zelfs maar een idee te vormen van de te kiezen weg.

Welke weg moeten we gaan of wie wijst ons de weg? In een wereld vol meningen, lawaai, keuzestress, spanning... is het steeds moeilijker te onderscheiden wie we kunnen vertrouwen. Wie leidt ons naar leven? Hoe kunnen wij Gods stem nog horen en herkennen?

De lezingen van vandaag geven ons toch enkele duidelijke antwoorden,

die ons ook vandaag nog op weg kunnen zetten. In de lezing van het boek Handelingen bevinden we ons op het feest van Pinksteren. De Heilige Geest is neergedaald. Petrus – de man die nieuwe kansen kreeg van Jezus nadat hij hem had verloochend – staat op en spreekt het volk toe.

Eenzijds horen we Petrus, die na Pinksteren met vuur en overtuiging spreekt tot het volk. Hij zegt: “God heeft die Jezus die gij gekruisigd hebt, tot Heer en Christus gemaakt”. Petrus confronteert zijn toehoorders met hun aandeel in de kruisiging. Confronterend, maar tegelijk hoopvol! Want God heeft deze kruisiging gebruikt om zijn heilsplan te volbrengen. Wat de mens bedoelde als einde, maakte God tot begin van Jezus’ heerschappij. Voor christenen is dat niet zomaar een idee, nee: dat is **waarheid** en de kern van het geloof!

Petrus’ toehoorders zijn diep in het hart getroffen. Zij vragen daarop wat zij moeten **doen**. Dat is een vraag waar elke gelovige vroeg of laat mee wordt geconfronteerd. Wat vraagt God van mij? Het gaat hier om een **existentiële roep**: hoe moet ik leven? Welke richting moet ik uit? Wat is de zin van mijn leven? En Petrus antwoordt met drie krachtige aanwijzingen: 1) bekeer u – 2) laat u dopen – 3) ontvang de Heilige Geest. Bekeren is dus

van richting veranderen. Niet jezelf tot maatstaf nemen, maar proberen te leven zoals Jezus deed. Anders gaan leven dus! En als het goed is, zou dit nieuwe leven ook zichtbaar moeten zijn voor anderen. En aanstekelijk werken. Wanneer Gods stem een echo wordt doorheen jouw leven, brengt het leven voort. Dat hoeven niet meteen massale bekeringen te zijn zoals in Petrus’ tijd. Ook een klein vlammetje kan al heel wat licht, hoop en warmte verspreiden...

In het evangelie horen we Jezus zelf, die zich openbaart als de Goede Herder en de deur tot het leven. Voor Jezus’ tijdgenoten was het beeld van de schaapsstal en de herder heel herkenbaar. Jezus wijst erop dat schapen de stem van de herder kennen. Ze volgen de herder niet omdat ze gedwongen worden, maar omdat ze hem herkennen. Zo is het ook met Jezus. Geloven mag niet iets zijn van regeltjes en weten. Geloven is een relatie aangaan. Het is leren luisteren naar een stem, de stem van Christus, te midden van zoveel andere stemmen. En wie met Jezus leeft, leert zijn stem onderscheiden: het is een stem die niet dwingt, maar uitnodigt; het is geen stem die angst zaait, maar vertrouwen wekt; het is geen stem die veroordeelt, maar richting geeft. **Welke richting?**

Jezus geeft zelf de richting aan. **Hij**

IS de richting. Hij zegt: “Ik ben de deur.” Hij zegt dus niet: “ik wijs de deur aan” of “ik ken de weg en zal hem wel eens even tonen”. Nee: Jezus zegt dat hij de weg IS. Hij is de weg naar veiligheid. Hij is de toegang. Wie door Hem binnengaat, zal gered worden.

Maar Jezus waarschuwt ook: “De dief komt alleen om te roven, te slachten en te vernietigen.” Ook vandaag zijn er veel stemmen: stemmen die veel beloven maar niet vervullen, stemmen die mensen weg leiden van wie men werkelijk wil zijn, stemmen die mensen leegzuigen tot ze enkel lege omhulsels zijn... Niet elke deur leidt naar leven, niet elke stem is betrouwbaar. Daarom is het belangrijk om na te denken over de vraag **hoe je de stem van de Goede Herder herkent**. Jezus’ stem nodigt uit, maar dwingt niet. Jezus’ stem roept tot waarheid, ook al is deze hard. Jezus zegt: “Ik ben gekomen opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed.” Hij belooft ons geen oppervlakkig succes, geen probleemloos bestaan, geen weg zonder pijn en lijden. Hij houdt ons wel een leven voor dat gedragen wordt door hoop, dat het anders en beter kan, dat zonde en dood niet het laatste woord hebben.

Ook vandaag staan wij voor al die levensvragen en die keuzes. Dagelijks horen we een veelvoud

aan stemmen, die allemaal door elkaar roepen. Stemmen van prestatie, angst, verdeeldheid, zelfzucht... Ook voor ons geldt: Welke stem volg ik? Waardoor laat ik mij leiden? Wie of wat vertrouw ik? Durf ik door de deur te gaan? Wat moet IK doen?

De deur staat open. De vraag is niet of God spreekt. De vraag is of wij luisteren, naar de roepstem van de Herder. En of wij ons durven bekieren. Durven kiezen om opnieuw te beginnen. Kiezen om wat ons gevangen houdt of angst geeft, los te laten. Durven vertrouwen dat God ons leidt, ook als we de weg niet volledig zien. Want wij mogen vertrouwen op Jezus’ belofte: “Ik ben gekomen opdat zij leven zouden bezitten, en wel in overvloed.” Geen klein leven. Geen half leven. Een leven vervuld van betekenis, richting, zin, liefde en hoop.

Laat ons, net zoals op Pinksteren 2000 jaar geleden ingaan op de uitnodiging en binnengaan door de deur, langs de Herder, de Bron van Leven en met moed en hoop zeggen: “Heer, naar wie zouden wij anders gaan? Uw woorden brengen eeuwig leven.”

Sara Van Gucht

Op bedevaart met Guus, deel 39:

Dierbare weerspiegelingen uit mijn jeugd die mij sterken op deze tocht

Mijn eerste kennismaking met het woord *Pelgrim dateert* van Bijbelse geschiedenisboeken op de lagere school van eind jaren '50 vorige eeuw. Mijn eerste pelgrimages deed ik als puber met vrienden in de meimaand, de Maria-maand, te voet naar de Sint-Janskerk in 's-Hertogenbosch. Behalve het kattenkwaad dat we onderweg soms uithaalden, stond mijn moeder daar helemaal achter. Mijn moeder reisde daar ook regelmatig naartoe omdat Onze-Lieve-Vrouw van 's-Hertogenbosch daar wordt vereerd. Zij stak daar kaarsjes aan om speciale gunsten af te smeken voor het welzijn van ons grote gezin. Mijn grootvader noemde Marinus en noemde mij marinuske. Hij vertelde me over zijn pelgrimstochten naar Scherpenheuvel, Haken-dover en Banneux. Daarmee heeft hij op jonge leeftijd het pelgrimszaadje reeds in mij geplant. Mijn grootvader is op zeven september 1958 aan kanker gestorven. Hij lag thuis opgebaard, ik was zeven jaar en zijn heengaan vond ik moeilijk. Mede door mijn oma en mijn moeder heb ik het verdriet toen kunnen plaatsen, maar het kwam op latere leeftijd vaak terug.

Meseta

In een vroege zonnige ochtend verlaten we Burgos om de strenge hitte op de Meseta te trotseren. De komende paar honderd kilometers staan mentaal en emotioneel bekend als het zwaarste stuk van de

camino. Voorlopig over licht slingerende zandwegen door eindeloze golvende vlaktes en graanvelden onder grote blauwe luchten tot 37 graden. Soms verraderlijke wind, zonder schaduw en behalve kleur is er verder weinig variatie in het landschap en de afstanden tussen de dorpen worden groter. Deze week stappen Guus en ik enkele dagen voor mijn geliefde opa. Hiermee zal ik hem als pelgrim iets van zijn dromen doorgeven.

Het zal ook mijn vertrouwen sterken in deze lange tocht en het afzien in de hitte verlichten.

Na enkele uren stappen leggen we ons te rusten en schuilen voor de hoge temperaturen.

Guus heeft er hard aan gewerkt en langzaam komt nu respect voor de duizenden kilometers op zijn vier pootjes zonder schoenen! Men

weet op een of andere manier dat we eraan komen. Wijselijk plukken we de vruchten van onze opgebouwde goed-wil als we triomfantelijk het dorpje Rabé de las Calzades ingaan.

Blij en vermoeid weten we daar een kleine herberg te bereiken. Er logeert nog een gast, die noemt Christian, we stellen ons voor en eten samen wat de pot schaft. Christian is een dertiger uit Wurtzburg bij Frankfurt waar hij met een vriendin jaren een frituur uitbaatte. Hij begon in Arles en pelgrimeert met duidelijke bedoelingen. Hij is al diaken en volgend jaar wordt hij priester gewijd, daar wil hij in deze bedevaart innig mee bezig zijn. Ik vraag hem iets te vertellen over zijn roeping. Hij antwoordt:

‘Ik wil een ascetisch leven lijden.’

‘Wat is ascetisch leven?’
‘Sober leven, zonder luxe en gemak waardoor innerlijke vrijheid groeit! Ook stilte, gehoorzaamheid, armoede en celibaat horen daarbij.’
‘Dan is mijn pelgrimage ook een ascete?’ ‘Ja, bijna Marinus’...

Christian inviteert me op zijn wijding in 1998. ‘Als wijdeling zult ge mij dan trouw aan gebed en evangelie in overgave en kleinheid plat

op mijn buik richting altaar op de grond zien liggen.’

Met zijn volslank figuur en bezweet gezicht ziet Christian er vermoeid uit, hij heeft last van zijn voeten en wil twee overnachtingen. Om hem en zijn voeten te pleziëren tip ik hem om bij een korte pauze zijn schoenen uit te doen en bij een langere pauze ook zijn sokken.

Hij neemt mijn advies ter harte, maar blijft bij zijn twee overnachtingen. Hij heeft te bidden en te schrijven zegt hij.

In mijn dagboek schrijft hij:

Laat je dragen door het leven. Ga met God!

Met pelgrimsgroet uit de Meseta.
Guus en Marinus, half augustus 1997

BOEKRECENSIE

Vrede als meer dan de afwezigheid van oorlog en geweld

Wie al eens een krant of nieuwswebsite opent kijkt er moeilijk langs. Over de wereld rolt een tsunami van geweld en cynische machtspolitiek. Hoogleraar Debeuf ziet het ook gebeuren en stelde de vraag of daar wat aan te doen valt. Het resultaat: een nieuw boek, klein maar fijn, met als titel 'Hoe een nieuwe wereldoorlog voorkomen'. Dat willen we wel eens weten. Debeuf ging te rade bij de geschiedenis en met name de periode voor de beide wereldoorlogen. Hij onderzocht wat er allemaal misliep en dat ervoor zorgde dat beide wereldoorlogen niet meer te vermijden waren. Debeuf formuleert vijf inzichten om het tij te keren en dat is dan ook de ondertitel van zijn boek, met de boodschap dat ieder zich moet uitspreken tegen wat men ziet gebeuren. Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat ik reeds bij de introductie verkocht was wat betreft dit boek alleen al omwille van zijn verwijzing aldaar naar het magistrale boek uit 2012 van Christopher Clarke 'Slaapwandelaars: hoe Europa in 1914 ten strijde trok'. Daarin kaart hij aan hoe maatschappelijk en politiek leiderschap het destijds ontbrak aan moed om zich uit te spreken over de gevolgen van een oorlog waar Europa beetje bij beetje ingerommeld werd. Vraag is nog maar even of we die elite momenteel 'wel' hebben.

Debeuf is een expert internationale politiek en dan blijft een geopolitieke analyse niet lang uit. In dit geval onderzoekt hij de spanningsvelden tussen de grootmachten van deze

tijd en welke escalatie er kan ontstaan uit die spanningsvelden. Oorlogen en conflicten in algemene zin zijn meestal niet-rechtlijnige processen waarin de minste hobbel in de weg aanleiding kan geven tot een escalatie ver buiten de proporties van het uitlokkende dispuut. Dus ja, concludeert Debeuf, een derde wereldoorlog is perfect haalbaar en denkbaar. Er zijn zelfs sommige columnisten die van mening zijn dat we er eigenlijk al middenin zitten, zoals Joris Luyendijk uitgebreid toogde in 'de Ongelooflijke' podcast van 29 maart jongstleden.

En dus is de volgende vraag: valt er wat te vermijden? Jazeker is de conclusie, maar we zijn niet goed bezig, want als er vijf oorzaken zijn die historisch aanleiding hebben

gegeven tot oorlogen, zijn we op alle vijf de punten tegen de wind in aan het marcheren.

En dan wordt het interessant, als het dat al niet was. Zijn eerste conclusie is dat bewapening niet werkt als afschrikking en hij heeft daarbij de geschiedenis aan zijn zijde. Het derde hoofdstuk heet dan ook 'als je vrede wil bereid je dan voor op vrede' en dat als een welkome variatie op 'als je vrede wil, bereid je dan voor op oorlog', een vaak gezegde boutade (en boektitel) door oud-NAVO topmilitair Rob Bauer. Politiek realisme is vaak gebouwd op het ogenschijnlijk onvermijdelijke en wereldse principe en mensbeeld 'oog om oog, tand om tand' (ius talionis). Maar we weten dat er meer is tussen hemel en aarde. En Debeuf ontwikkelde vijf inzichten om die 'weg naar vrede' breed open te houden. De eerste twee daarvan zijn 'stop de herbewapening' en 'stop het militarisme'. Het eerste omdat het dus niet het gewenste afschrikkend effect heeft en ten tweede omdat het het militarisme ('de overtuiging van de noodzaak van een sterk leger' maar ook 'de aanwezigheid van die overtuiging in de besluitvorming en op het publieke forum') in de hand werkt alsmede de bijbehorende tunnelvisie. Want een conflict is bijna altijd overtuigender als strategische keuze wegens de structurele aanwezigheid van menselijke zelfoverschatting, met dank aan Nobelprijswinnaar Kahneman voor dit inzicht.

Via inzicht vier (stap uit de toxi-

sche NAVO) komt hij aan bij inzicht vijf (een nieuwe wereldorde die garant kan staan voor vrede) en dat is wat ons als christenen werkelijk interesseert. Wat me bij de bespreking van dat laatste 'inzicht' opvalt is dat hij niet pleit voor vrede als een afwezigheid van oorlog of conflict (negatieve definitie) maar voor een positieve vrede, een actieve manier van samenleven. Of zoals ik het maar al te vaak in mijn predikingen verwoord heb: 'vrede niet als afwezigheid van geweld maar vrede als maatschappij-ordenend principe'. Vrede als iets dat je bouwt, dat doordoesemd is van rechtvaardigheid en gelijkheid en vrede als fundamenteel DNA van onze maatschappijen, ons beleid, ons onderwijs en onze economie.

Hoewel Debeuf zijn boek schrijft vanuit de inzichten van internationale politiek en geschiedenis vertoont zijn kernboodschap opvallende parallellen met de christelijke visie op vrede: niet als afwezigheid van oorlog maar als 'sjalom': een toestand van heelheid, rechtvaardigheid en herstelde relaties, het doorbreken van de wereldse spiraal van geweld en het primaat van de waardigheid van de mens (als evenbeeld van God) en volkeren (een gemeenschap van broeders/zusters) en dus het verwerpen van het 'vernederende' inherent aan (cynische) machtspolitiek (wat Debeuf al eerder uitdiepte in zijn werk 'tribalisme').

Vrede als een actieve opdracht dus op weg naar 'sjalom': heelheid, vol-

komenheid, herstel en alomvattend welzijn. Vrede als mechanisme tussen mensen en volkeren is rationeel en gelovig de enige manier om ons doel als christenen in deze wereld te bereiken. Namelijk het herstellen en onderhouden van relaties, verticaal en horizontaal. Het is niet voor niets dat 'zonde' in het boek Genesis drie dimensies kent (1) Chata' (חַטָּה) je doel missen zoals door God bedoeld; (2) Pesha (פְּשָׁע) rebelle of het intentioneel verbreken van het verbond; en (3) Avon (אֲוֵן) Onrechtigheid of intentionele morele kromheid.

Er is dan misschien niet veel meer te hopen als je naar de wereld kijkt, maar Pasen dat net achter ons ligt is toch het feest van de kwetsbare belofte van iets nieuws, iets beters, iets anders, iets dat we niet verwacht hadden, gevoed door hoop dat zich niet neerlegt bij de feiten zoals ze zijn. Kudos aan de auteur voor zijn eloquente doch goed toegankelijke tekst gelardeerd met verdere leesspiratie. Het is een handig manifest voor eenieder die zich als mens betrokken voelt bij de wereld zoals die is en hunkert naar wat hoop op gefundeerde beterschap.

Koert Debeuf, (2026), *Hoe een nieuwe wereldoorlog voorkomen. 5 inzichten om het tij te keren*, De Bezige Bij, Amsterdam, 127 pp.

Recensent: Luc Nijs

NIEUWS UIT VOSSELAAR

Mariale gebedsgroep

Wij nodigen u allen uit om op **zondag 10 MEI 2026**, samen met ons, onze 300° gebedsbijeenkomst te vieren.

Waarom op zondag: wel... omdat Koen & Elly van de partij zijn die dag. Wij heten jullie van harte welkom in

Onze-Lieve-Vrouwekerk in het centrum van Vosselaar.
Om 14u30 starten wij onze ge-

bedsnamiddag met een kort rozenhoedje gevolgd door een Eucharistieviering.
Dit alles wordt opgeluisterd door Elly & Koen van "Gebak"

Iedereen van harte welkom op deze namiddag! zeg het Voort!!!

Voor meer info:
Pol Sels: 014/613897
Druyts Gustaaf: 014/615367

NIEUWS UIT TURNHOUT

Onverwachte gasten... zéér welkom!

Op donderdagavond 16 april 2026, op het einde van de paasvakantie mochten wij in de parochiezaal aan het Kerkplein 35 in Turnhout onverwacht een bijzondere groep jongeren verwelkomen.

Een delegatie van 23 jongeren van KSA Westmalle en 15 jongeren van KSA Aarschot klopte bij ons aan met de vraag of zij voor één nacht gebruik mochten maken van onze lokalen.

Aangezien het al laat was en het ging om geëngageerde jongeren die

op zoek waren naar een veilige slaapplek, aarzelden wij niet om onze infrastructuur open te stellen. In overleg met woordvoester Fiene Devos van KSA Westmalle kwamen we snel tot duidelijke en wederzijdse afspraken.

Het werd een ontmoeting die ons nog lang zal bijblijven. De leiding en leden van beide jeugdbewegingen toonden zich bijzonder respectvol en verantwoordelijk. Onze terreinen en gebouwen werden de volgende ochtend netjes en verzorgd achtergelaten, en hun op-

rechte dankbaarheid voor de geboden gastvrijheid was hartverwarmend.

Ook wij kijken met een goed gevoel terug op deze ervaring. Het doet deugd te zien hoe jongeren zich engageren, verantwoordelijkheid opnemen en gemaakte afspraken correct naleven.

Bij hun vertrek wuifden we hen uit met een eenvoudige maar gemeende boodschap: "Jullie zijn hier altijd welkom."

Een kleine daad van gastvrijheid groeide zo uit tot een mooie ontmoeting, gedragen door wederzijds respect en verbondenheid.

Parochiezaal verantwoordelijke Ronald

